

Vtom nákej hlas, a druhej s ním
 byl slyšet tichým nádražím.
 Já chvíli cejtíl strach, co do mně vjel.
 Dya muži, mladší pozdravil
 a starší žertem: Čopaks pil
 a proč tu ležiš,

zeptat jako kdybych se tě směl?"

Ref.: Tak rád já ruku svoji vložil
 do dlaně, co ke mně vztáh.
 Čert vem, co dávno už jsem prožil.
 Zase stojím pevně na nohách.

2. Tak jsem jim teda všechno řek,
 jak vydal jsem se hledat flek
 a chtěl se domů vrátit, jako král,
 jak na dráze jsem sprvu děl,
 pak ztrhanej jel na sever
 a co kdo chtěl tam na kytaru
 za pár šupů hrál.

Já přemejšlel se spoustu dní -
 mám chytit si vlak nákladní
 anebo pod něj lepší byl by skok?
 Vždyť na něm čert ví kam bych jel,
 ale pod nim nic nevěděl,
 co bude zítra, za měsíc anebo příští rok.

Ref.: Tak rád já ruku svoji vložil
 do dlaně, co ke mně vztáh...

- 18 -

FRANKIE DLOUHÁN

Brontosauři

1. Kolik je smutného,
 když mraky černé jdou
 lidem nad hlavou smutnou dálavou.
 Já slyšel příběh,
 který velkou pravdu měl.

Za čas odletěl, každý zapomněl.

Ref.: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
 po Státech toulal se jen sám.

A že byl veselej,
 tak každej měl ho rád.
 Tam ruce k dílu mlčky přiloží
 a zase jede dál

a každej, kdo s ním chvílku byl,
 ten dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie
 hezkou píseň měl.

Slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.

A když pak večer ranče tiše usinaj,

Frenkův zpěv jde dál, noci s písní dál.

Ref.

- 11 -

OBCHODNÍK S DEŠTĚM

Hop - trop

1. Vzpomínám, jednou
 to přišlo k nám vedro,
 že jabka se na stromech začaly pít.
 A v potocích sucho, jen kámen a písek
 a prach místo vody, co měla tam týct.

Už dobytek v noci nás ze spaní budil
 a rvání to stěží už dalo se snýst.
 My chlapem co tady se objevil k ránu
 pak lehce a moc rádi dali se svíst.

Když každej dá dolar,
 nám řek tenhle koumák,
 znám starý kouzlo a déšť přivolám.
 Za jeden kulatej skušit to stálo.
 Na svý si přišel, co zbejvalo nám.

2. Na večer obzor se vybarvil duhou
 a sloup suchý trávy a prachu se zved
 tak silnej, že nešlo stát

na vlastních nohou.

Co stálo mu v cestě, vše rozbil a smet.

Jak seděl chlap s námi,

řek mý sestře Lize,

že neviděl žádnou, co vo ní by stál
 A jestli mu aspoň dost malinko věří,
 že jedině s ní by se vydat chtěl dál.

- 16 -

3. A když vlasy tvoje šediví,
 tvá píseň utichá,
 můžeš s klidem říct svý poctivý jen
 „Ahoj“ do ticha, laj-laj-la-laj
 laj-la-laj.

Přijdou tuláci ti sbohem dát,
 pak šeptem řeknou, byl to kamarád.

Ref.

POHÁDKA

Mike Oldfield - Karel Plíhal

Takhle nějak to bylo: jedlo se, zpívalo, pilo.
 Princezna zářila štěstím

v motelu nad náměstím.

Drak hlídal u dveří sálu,
 na krku pletenou šálu.

Dědové vševědi okolo Popelky
 žvatlavě slibují šaty a kabelky.

Každý si odnáší kousíček úsměvu,
 dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,

hosté se sjíždějí k veliké veselce,

paprsky luceren metají kozelce
 a stíny ořechů orvaných do hola
 pletou se letícím kočárům pod kola.

Šmudla si přivezl v odřelým wartburgu
 kámošku z dětství, prý nějakou Sněhurku.
 Vrátný se zohýbá pro tučné spropitné
 a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne.

- 13 -